

zaPAU

„PAUeczka Akademicka”

Z inspiracji profesora Andrzeja Białasa Polska Akademia Umiejętności postanowiła stworzyć plaszczyzną spotkań dla młodych ludzi zainteresowanych nauką i twórczością. Inicjatywa adresowana jest przede wszystkim do studentów, asystentów i doktorantów z różnych uczelni i kierunków studiów. Zamiarem jej jest, poprzez regularne spotkania, pobudzić wymianę myśli, przedstawić plany badawcze, podejścia do rozwiązywania problemów, ale także – w równym stopniu – wznieść dyskusję na tematy szersze: o Polsce, o powiązaniach nauki ze sztuką, literaturą i poezją, o percepcji muzyki czy malarstwa itp. Na animatora spotkań wyznaczono piszącego te słowa.

Na pierwsze wieczorne spotkanie 21 stycznia 2009, mimo ulewnego deszczu, do auli PAU przyszło dobrze ponad 100 osób z wszystkich prawie krakowskich uczelni. Przełamanie lodów zajęło chwilę, ale później rozwinęła się żywa dyskusja. Młodzi uczestnicy mówili o swoich oczekiwaniach, wysuwali propozycje tematów i formy debat. Ustalono, iż spotkania będą się odbywać w środy, co miesiąc, o godzinie 18:00, przyjęto temat następnego zebrania i wyłoniono wykładowców. Spotkali się po raz wtóry 25 lutego b.r., przy równie dobrej frekwencji. Temat „Dochodzenie do prawdy w nauce” – referowany przez pięciu odważnych Kolegów z różnych wydziałów Uniwersytetu Jagiellońskiego i Politechniki Krakowskiej – wzbudził gorące debaty. Tematem kolejnego spotkania w dniu 25 marca była „Nauka a wiara”; zgłosiło się pięć referentek i referentów.

Pozostała do wymyślenia nazwa tego forum. Zaproponowałem: *PAUeczka Akademicka*. Oto moje uzasadnienie:

Po pierwsze, w tym słowie jest uczucie. Końcówka „-eczka” zdrabnia wyraz i tym samym zbliża go, przydaje mu ciepła. Wszak tak dzieje się, gdy zamiast Hanka mówimy Haneczka, Jankę zastępujemy Janeczką, a lalkę zmieniamy w laleczkę. Z prostackiej „dziewki” Wieszc uczynił „dzieweczkę” – która czuje i wierzy. Zdrobnieniem imienia własnego wyrażamy sympatię, a drobny – to przecież też mniejszy, młodszy.

Po drugie, „pałeczkę” przekazuje się w sztafecie, na stadionie sportowym. W sensie metaforycznym jest ona tym, co przynosi z pokolenia na pokolenie kulturę, patriotyzm, dziedzictwo narodowe... Ale pałeczka, to także czarodziejski atrybut w ręce czarnoksiężnika. Za jej dotknięciem księżniczka przemienia się w żabę, by przez powtórny dotyk – wrócić do pierwotnej postaci. Pałeczkę, batutę, trzyma w ręce również dyrygent. To jej ruch otwiera przestrzeń dla muzyki, prowadzi ją coraz dalej, zespala orkiestrę w jedność.

Po trzecie, napisana w ten sposób – fonetycznie, dźwiękowo – wyzbywa się PAUeczka powagi, wywołując uśmiech. Przypomina reakcję na widok dziecka, kreślącego pierwsze słowa, niesie coś z dziecięcej zabawy. Słowo staje na chwilę w innej szacie, budząc zdziwienie, a z nim rozbawienie.

I rzeczywiście, *PAUeczka* przyjęta została przez zebranych z uśmiechem i rozbawieniem. Zyskała akceptację.

ANDRZEJ SZCZEKLIK

Świat Andrzeja Mleczki

<http://mleczko.interia.pl/>

PAUza Akademicka – Tygodnik Polskiej Akademii Umiejętności i środowiska naukowego. Rada Redakcyjna: Magdalena Bajer, Andrzej Białas, Aleksander Koj, Stanisław Rodziński, Adam Strzałkowski, Andrzej Szczeklik, Piotr Sztompka, Jerzy Vetulani, Jerzy Wyrozumski, Franciszek Ziejka. Redakcja: Marian Nowy – red. naczelny (marian.nowy@gmail.com), Andrzej Kobos – z-ca red. naczelnego (andrew.kobos@gmail.com), Witold Brzoskowski – fotokład, Anna Michalewicz – dyrektor administracyjny.

Adres dla korespondencji: Polska Akademia Umiejętności, 31-016 Kraków, ul. Sławkowska 17, www.pauza.krakow.pl, pauza@pau.krakow.pl. Oczekujemy na artykuły do 4 500 znaków (ze spacjami) i ilustrację w formacie JPEG o rozdzielczości 300 dpi. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania artykułów i korespondencji oraz zaopatrywania ich własnymi tytułami. Artykułów niezamówionych redakcja nie zwraca.